

[Handelsministeren.]

det er måske også rimeligt, at det ofte må sætte svarene til side for andet arbejde, der har mere direkte betydning for den daglige virksomhed, men anerkender man det som rimeligt, må man også finde sig i, at det tager den tid, der medgår. Man kan ikke forvente, at en sådan kommission skal kunne afslutte sit arbejde f. eks. inden for et år, når det gang på gang viser sig, at breve, der sendes ud, først bliver besvaret efter et halvt års forløb, i visse tilfælde efter endnu længere tids forløb. Jeg mener derfor ikke, at man bør sætte absolutte tidsfrister for dette arbejde. Jeg kan kun sige, at for så vidt kommissionen nu snart modtager svar på de skrivelser, der er sendt ud til det private næringsliv, synes dens arbejde at være så langt fremme, at der er grund til at vente, at afslutningen kan finde sted inden for en rimelig frist; men om det kan lykkes, afhænger først og fremmest af, om det private næringsliv svarer på de henvendelser, der er rettet til det, og svarer nogenlunde hurtigt.

Jeg håber at den redegørelse, jeg har givet i dag, vil give forslagsstillerne anledning til at tage lovforslaget tilbage. Hvis det ikke skulle ske, må jeg anbefale det høje ting at gå imod lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Weikop):

Det kan ikke være kommet som nogen større overraskelse for den højtærede handelsminister, at venstre og vi har fremsat forslag til lov om ophævelse af trustkommissionen. Jeg kan måske minde den højtærede minister om, at jeg, da vi behandlede valutaloven, var inde på trustkommissionens virksomhed, og jeg opfordrede dengang den højtærede handelsminister til at stille forslag om trustkommissionens ophævelse, eller rettere sagt, vi forventede dengang, at den højtærede handelsminister ville stille et sådant forslag.

Ved behandlingen af valutaloven fandt den højtærede handelsminister ikke nogen anledning til at svare herpå, fordi den højtærede minister mente, at trustkommissionen og trustloven kun havde en vis periferisk forbindelse med valutaloven. Det er én ting. Men den højtærede minister kan da ikke forvente, at venstre og de konservative, når spørgsmålet er rejst, uden videre lader

sig afvise af en sådan bemærkning, og jeg må mene, at der forelå en ganske klar aftale mellem de fire partier, som gennemførte monopolloven, om, at trustkommissionen skulle afslutte sit arbejde med — som det også er sagt her — en almindelig redegørelse, en specialredegørelse om teglværksbranchen, en om bryggerierne og en om cementfabrikkerne. Det var her vi stod. Det arbejde skulle afsluttes, og så skulle kommissionen ophæves. Der er imidlertid, som den højtærede minister oplyste, kun kommet specialredegørelsen om teglværksbranchen.

Den aftale, jeg her omtaler, blev af den daværende formand for udvalget angående monopollovsforslaget meddelt den daværende handelsminister i et brev i december måned 1955. Den slog klart og tydeligt fast, hvad man var enig om, og det er rigtigt, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og jeg tog forbehold på vore partiers vegne med hensyn til at stille forslag om trustkommissionens ophævelse, hvis ikke arbejdet var afsluttet i løbet af et års tid, og vi tilkendegav, at man ikke skulle vente på oplysninger om forhold, der ligger mere end 20 år tilbage i tiden.

Den højtærede minister siger nu, at flertallet dengang ikke ville gå med til nogen tidsfrist, men det lå ganske enkelt i luften, at man mente, at arbejdet kunne afsluttes på et år, fordi det var så langt fremme; og jeg tror ikke, at den højtærede minister kan hævde, at vi ikke har udvist meget stor tålmodighed, for det er ikke ét år, men mere end to år, der er gået, til trods for — det vil jeg hævde — at man dengang regnede med, at der kun skulle gå et års tid.

Må jeg sige til den højtærede minister, at en tilsvarende tålmodighed som den, venstre og vi har været i besiddelse af, viste socialdemokraterne sandelig ikke, dengang de af den daværende handelsminister, hr. Rytter, krævede, at trustkommissionen skulle udarbejde et forslag til en ny monopollov. Det skulle sandelig udarbejdes hurtigt, og hvis ikke det skete, sagde socialdemokraterne, skal vi nok selv fremsætte et forslag. Det endte dengang med, at man enedes om, at trustkommissionen skulle udarbejde et forslag til en ny monopollov i løbet af — læg mærke til det — en halv snes måneder. Og det skete. Det var i 1952, og jeg kan minde om, at den nuværende højtærede minister